

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15Nt/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9524100295
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9524100295.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Michala Trubana v trestnej veci odsúdenej L. K., o návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2025 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdenej L. K., nar. X.X.XXXX v E., trvale bytom A., ul. C.. XXXX/XX, podaný prostredníctvom obhajcu dňa 21.10.2024 na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/12/2020 zamietá.

odôvodnenie:

Odsúdená L. K. bola rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/12/2020 zo dňa 07.05.2020, právoplatným dňa 07.05.2020 uznaná vinnou zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (v skutku č. 1) a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona (v skutku č. 3), na tom skutkovom základe, ako to je konkrétne uvedené v skutkovej časti predmetného rozsudku. Odsúdenej L. K. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol odsúdenej uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona, a ochranný dohľad na 3 roky.

Odsúdená L. K. podala prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca dňa 21.10.2024 návrh na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/12/2020 datovaný 17.10.2024.

Odsúdená návrh na povolenie obnovy konania odôvodnila tým, že dňa 27.09.2023 Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní PL. ÚS 1/2021 vydal nález, ktorý bol dňa 20.10.2023 zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 402/2023, podľa ktorého ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona, na základe ktorého jej bol uložený trest prepadnutia majetku dňom vyhlásenia tohto nálezu, teda dňom 20.10.2023 stratilo účinnosť.

Odsúdená má za to, že podmienky na povolenie obnovy trestného konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/12/2020 sú splnené a dôvodom na povolenie tohto trestného konania je práve nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 402/2023 a jeho účinky, teda strata účinnosti § 58 ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

V konaní o povolenie obnovy konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné, než pôvodné, už právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Všeobecné súdy teda nemôžu iba prevziať nové skutočnosti alebo dôkazy bez toho, aby ich hodnotili vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré boli základom pôvodného rozhodnutia o vine a treste. Nie každá nová skutočnosť alebo dôkaz sú schopné vyvolať následky upravené v ustanovení § 394 Trestného poriadku, a práve preto musia byť nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme podrobené súdnemu preskúmaniu tak, ako to súdu prikazuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Špecializovaný trestný súd v konaní o povolenie obnovy konania skúmal, či odsúdená predložil také podklady, na základe ktorých vyšli najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na rozdiel od inštitútu dovolania, inštitút obnovy konania, ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, keďže umožňuje príslušnému orgánu verejnej moci znovu konať a rozhodovať vo veciach, ktoré už boli právoplatne rozsúdené. Obnova konania slúži predovšetkým na nápravu nesprávnych skutkových zistení na základe nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní použiť. Súd po vykonaní dokazovania prečítaním listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh odsúdenej L. K. na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Pred pristúpením k samotnému rozhodnutiu bolo potrebné preskúmať, či boli splnené dve zásadné podmienky pre povolenie obnovy konania, a to, či vyššie citovaný nález Ústavného súdu o nesúlade ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s Ústavou Slovenskej republiky je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste a či právoplatne uložený trest prepadnutia majetku odsúdenej podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona už bol alebo nebol vykonaný.

V súvislosti s posudzovaním prvej podmienky súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, v zmysle ktorého skutočnosťou skôr neznámou je aj strata účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR. V posudzovanom prípade je takou skutočnosťou nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.09.2023 č. PL.ÚS-1/2021-164, publikovaný v Zbierke zákonov dňa 20.10.2023 pod č. 402/2023 Z.z., ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1, ods. 1, čl. 13, ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Preto vo vzťahu k odsúdenej je namieste prijať záver, že táto podmienka bola splnená, pretože menovanej bol právoplatne uložený trest prepadnutia majetku práve podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky týkajúcej sa skutočnosti či právoplatne uložený trest prepadnutia majetku odsúdenej podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona už bol alebo nebol vykonaný súd konštatuje, že na základe prečítaných listinných dôkazov na verejnom zasadnutí je zrejmé, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2020, a predmetný rozsudok bol na účely výkonu trestu prepadnutia majetku zaslaný konkurznému súdu dňa 13.08.2020.

Podľa správy Okresného súdu Žilina zo dňa 12.11.2024 o stave konkurzného konania vo vzťahu k výkonu trestu prepadnutia majetku odsúdenej vyplýva, že konkurzné konanie vedené pod ps. zn. 7K/2/2021 uznesením zo dňa 06.04.2021 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 69/2021 vyhlásil súd na majetok úpadcu konkurz, a ustanovil dočasného správcu úpadcu KP recovery, k.s.. Následne súd uznesením zo dňa 01.03.2024 právoplatným dňa 26.03.2024 zrušil konkurz na majetok úpadcu a to z dôvodu splnenia konečného rozvrhu výťažku. Ďalej súd uznesením zo dňa 17.04.2024 právoplatným dňa 24.04.2024 odvolal správcu úpadcu po splnení konečného rozvrhu výťažku.

Z uvedeného vyplýva, že konkurz je ukončený, a teda aj trest prepadnutia majetku je vykonaný.

Na základe vyššie uvedeného potom súd prijal záver, že nie je splnená druhá podmienka a to, že právoplatne uložený trest prepadnutia majetku odsúdenej L. K. už bol vykonaný.

Nad rámec súd uvádza, že z ustanovenia § 59 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát. Z komentára k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát až po skončení konkurzného konania. Ide o prípad nadobudnutia vlastníckeho práva výrokom súdu. Úradným výrokom, ktorým bol uložený trest prepadnutia majetku prechádza vlastníctvo z odsúdeného na štát dňom skončenia konkurzného konania. Z uvedeného vyplýva, že k faktickému prepadnutiu majetku došlo po ukončení konkurzného konania.

Rovnako súd považuje za potrebné uviesť, že nielen Trestný poriadok uvádza ako podmienku na povolenie obnovy konania skutočnosť, že uložený trest nebol doteraz vykonaný, ale takáto podmienka vyplýva aj z ustanovenia § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky, podľa ktorého ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Preto na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je sťažnosť prípustná. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia.